

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z odwołania J. S. Przedsiębiorstwa Budowlano - Usługowego od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych
z udziałem zainteresowanej R.K.
o zasiłek chorobowy i macierzyński,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 10 kwietnia 2008 r.,
na skutek skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
z dnia 29 czerwca 2007 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie Józefa S. Przedsiębiorstwa Budowlano-Usługowego /.../ przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych o zasiłek chorobowy i macierzyński, wyrokiem z 29 czerwca 2007 r. oddalił apelację wnioskodawcy od wyroku Sądu Rejonowego w P. z 16 lutego 2007 r.

W skardze kasacyjnej pełnomocnik wnioskodawcy zarzucił wyrokowi Sądu Okręgowego naruszenie prawa materialnego, to jest art. 3 pkt 3, art. 36 ust. 1, art. 38 ust. 1, art. 41 ust. 1 ustawy z 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz.U.

z 2005 r. Nr 31, poz. 267); rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz.U. Nr 161, poz.1106). Podniósł również zarzut naruszenia przepisów postępowania, to jest art. 316 § 1 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c.

Jako okoliczności uzasadniające przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej jej Autor podnosi następujące kwestie:

(-) „czy nadal aktualny jest wyrok Sądu Najwyższego 11 maja 2005 r. sygn. akt III UK 33/05, rozstrzygający, że „premia uznaniowa” nie jest wliczana do podstawy wymiaru zasiłku chorobowego, w kontekście wyroku Sądu Najwyższego z 6 lipca 2005 r. sygn. akt III UK 76/05 rozstrzygającym, że nie jest istotne jak nazwano ten składnik wynagradzania, ważne jest aby stanowił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe i był faktycznie wypłacony, oraz wyrok Sądu Najwyższego z 6 września 2006 r. sygn. akt III UK 48/06 w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że niezależnie od charakterystyki prawnej tak zwanej premii uznaniowej, że nie ma ona charakteru roszczeniowego, to wchodzi ona w skład wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru zasiłku chorobowego”;

(-) „poważne wątpliwości budzi zastosowanie art. 12 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176) do przyjęcia, iż premii oraz nagrody nie uwzględnia się w podstawie ustalania wymiaru zasiłku chorobowego, co w sposób istotny jest sprzeczne z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe które szczegółowo wylicza, które przychody pracownika są uwzględniane w podstawie wymiaru składek a tym samym w podstawie ustalania wysokości zasiłku chorobowego”;

(-) ”poważne wątpliwości budzi brak zastosowania art. 38 ust. 1 w związku z art. 36 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku w związku z błędnym ustaleniem w zaskarżonym wyroku podstawy wymiaru zasiłku chorobowego przez nieuwzględnienie tego przepisu, a szczególnie przez pominięcie w tych ustaleniach samej umowy o pracę”;

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, względnie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeśli zachodzi nieważność postępowania lub jeśli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wniesiona w sprawie skarga nie spełnia żadnej z tych przesłanek.

Od początku wprowadzenia do kodeksu postępowania cywilnego środka odwoławczego, jakim jest kasacja, Sąd Najwyższy wyjaśnia, że jako sąd kasacyjny nie jest sądem powszechnym zwykłej, trzeciej instancji, a skarga kasacyjna (podobnie, jak uprzednio – kasacja) nie jest środkiem zaskarżenia przysługującym od każdego rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie z uwagi na przeważający w charakterze skargi kasacyjnej element interesu publicznego. Służy ona kontroli prawidłowości stosowania prawa, nie będąc instrumentem weryfikacji trafności ustaleń faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego orzeczenia. Wniesiona w sprawie skarga w żaden sposób nie wykazała znaczenia jej rozstrzygnięcia dla realizacji tej publicznoprawnej funkcji skargi kasacyjnej, względnie potrzeby ujednolicenia orzecznictwa sądów powszechnych i rozwoju jurejurisprudencji.

Kwestie podniesione w skardze kasacyjnej jako okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostały już szeroko omówione i wyjaśnione w wyrokach Sądu Najwyższego z 19 października 2005 r., III UK 89/06 (OSNP 2007 nr 23-24, poz. 358) oraz z 19 września 2007 r., III UK 30/07 (niepublikowany), które zapadły w sprawach o analogicznym stanie faktycznym i prawnym do objętego niniejszą skargą kasacyjną, a także w postanowieniach Sądu Najwyższego: z 19 września 2007r. III UK 56/07; z 15 stycznia 2008 r. III UK 83/07; z 19 września 2007 r. III UK 55/07; z 11 października 2007 r. III UK 71/07; z 11 października 2007 r. III UK 68/07; z 6 grudnia 2007 r. III UK 85/07; z 4 marca 2008 r. III UK 107/07; z 10 marca 2008 r. III UK 1/08; z 10 marca 2008 r. III UK 127/07;

Z powyższych względów, na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia.